

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

navrhovatele: a) X

bytem X

b) X

bytem X

obě zastoupeny advokátem Mgr. Markem Špačkem
sídlem Masarykovo nám. 191/18, Děčín

proti

odpůrci:

Městský úřad Česká Lípa

sídlem náměstí T. G. Masaryka 1/1, Česká Lípa
zastoupen advokátkou JUDr. Tatianou Jiráskovou
sídlem Kovářská 4, Plzeň

za účasti:

I) X

bytem X

II) X

bytem X

III) X

bytem X

IV) X

bytem X

V) X
bytem X

VI) X
bytem X

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy odpůrce o stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci, ze dne 14. 12. 2022, č. j. MUCL/120209/2022

takto:

- I. Opatření obecné povahy odpůrce o stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci na pozemku p. č. XA v k. ú. X, ze dne 14. 12. 2022, č. j. MUCL/120209/2022, se zrušuje dnem právní moci tohoto rozsudku.**
- II. Odpůrce je povinen zaplatit navrhovatelkám na náhradě nákladů řízení částku 25 780 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Marka Špačka.**
- III. Osobám zúčastněným na řízení se náhrada nákladů řízení nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Návrh

1. Navrhovatelky se domáhají zrušení shora označeného opatření obecné povahy, jímž byla stanovena místní úprava provozu na účelové komunikaci na pozemku p. č. XA v k. ú. X. Předmětná úprava spočívá v umístění svislého dopravního značení B 11 „Zákaz vjezdu všech motorových vozidel“ a E 13 „Text nebo symbol“ s uvedením textu: „MIMO VOZIDEL S POVOLENÍM VLASTNÍKA KOMUNIKACE“. Mezi podmínky pro užití uvedených dopravních značek odpůrce uvedl, že povolení k vjezdu bude udělováno konkrétním osobám, nikoli na vozidla, přičemž povolení bude udělovat vlastník komunikace X (osoba zúčastněná na řízení č. II), a to všem, kteří prokáží právní nárok, přičemž jsou povinni předložit vlastnický titul k nemovitosti nebo nájemní (pachtovní) smlouvu s majitelem nemovitosti.
2. Navrhovatelky uvedly, že jsou vlastnicemi pozemků p. č. XB, XC a XD [navrhovatelka a)], resp. p. č. XF, XE a XD [navrhovatelka b)], vše v k. ú. X. K těmto pozemkům vede přístupová cesta pouze přes předmětný pozemek p. č. XA ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení č. II. Proto jsou navrhovatelky napadeným opatřením obecné povahy dotčeny na svých právech. Dle navrhovatelek je předmětná cesta veřejně přístupnou účelovou komunikací, což plyne jak ze samotného opatření obecné povahy, tak ex lege naplněním znaků dle § 7 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Tato pozemní komunikace funguje pro účely spojení tamějších nemovitostí minimálně od roku 1970, snad i od nepaměti. Právní předchůdci současné vlastnice komunikace projevili s užíváním veřejné komunikace souhlas, jenž přechází i na právní nástupce. Současná vlastnice má však na pozemní komunikaci od roku 2017 závoru, a veřejnému přístupu tak zamezuje, o čemž již bylo učiněno oznámení silničnímu správnímu

úřadu. Veřejné užívání přitom náleží všem osobám, ať už např. k procházce do lesa nebo k návštěvám vlastníků přilehlých domů.

3. Vlastníci sousedních nemovitostí, stejně jako vlastnice předmětné komunikace, jezdí po komunikaci v běžných osobních automobilech. Nejedná se o vysokotonažní vozidla způsobila uvedenou komunikaci poškodit. Přesto došlo k limitaci vjezdu všech kategorií motorových vozidel s tím, že vlastníkům a jiným oprávněným k sousedním nemovitostem zůstane možnost vjezdu zachována, pokud prokáží své vlastnické či jiné tituly k nemovitostem. Tím však dojde k nepřiměřenému omezení vlastníků, třetích osob a jiných oprávněných k sousedním nemovitostem, aniž by došlo k naplnění účelu vyjádřeného v opatření obecné povahy. Toto opatření je rozporné, když řeší vysokotonažní vozidla a následně omezuje institut veřejného užívání pozemní komunikace. Pokud již mělo dojít k umístění nějakého dopravního značení, pak mělo dojít k omezení vjezdu vysokotonažních vozidel, ne k umístění závory a omezení všech vozidel.
4. Navrhovatelka a) je ve svém věku odkázána na příbuzné, kteří ji musí na její nemovitost vozit, což dle vydaného opatření obecné povahy nemohou, jelikož jim nebyl dán souhlas vlastnice komunikace. Ani za navrhovatelkou b) nemůže přijet autem návštěva či řemeslníci. Předmětné dopravní značení také omezuje hodnotu pozemků navrhovatelek, jelikož nikdo nemá zájem o pozemky, k nimž je zákaz vjezdu a je zde umístěna závora. Přístup vlastníků sousedních nemovitostí je dopravní značkou a závorou ztížen. Odpůrce se nezabýval otázkou, jak se k přilehlým nemovitostem dostanou např. záchranné složky, když je na veřejné komunikaci umístěna závora. Povinnost opětovně prokazovat své oprávnění k průjezdu je zejména pro vlastníky nemovitostí v pokročilém věku nepřiměřená a nesmyslná. Odpůrce nezkoumal změny ve způsobu užívání komunikace, k nimž došlo od jejího věnování obecnému užívání, ve smyslu rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 6. 2018, č. j. 30 A 68/2016-107. Ke změnám přitom nedošlo, a není tedy důvod pro umístění zákazového značení a omezování veřejného užívání komunikace.
5. Dle navrhovatelek zde veřejný zájem převyšuje zájem soukromý. Není možné, aby si vlastník komunikace namísto správy svého majetku např. zpevněním cesty vyžádal omezující správní akt. Odpůrce se s námitkami vůči opatření obecné povahy vypořádal povrchně, umístění dodatkové tabulky problém neřeší. Paušální zákaz pro všechna motorová vozidla nepřiměřeně zvýhodňuje soukromý zájem.

II. Vyjádření odpůrce

6. V písemném vyjádření odpůrce uznal, že obě navrhovatelky vlastní nemovitosti za předmětnou dopravní značkou. Připomněl, že podmínkou užití dopravního značení je vydání povolení spolu s klíčem od brány všem vlastníkům či nájemcům nemovitostí. Navrhovatelky netvrdí, že by jim bylo jakkoli bráněno v užívání předmětné účelové komunikace. Je tedy nutno posoudit, zda jsou navrhovatelky vůbec aktivně procesně legitimovány k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy. Dle odpůrce je omezení vzniklé v důsledku umístění dopravního značení přiměřené chráněnému zájmu, jímž je ochrana inženýrských sítí pod nezpevněnou komunikací. Pokud navrhovatelky hájí veřejný zájem, nebo zájem třetích osob při návštěvě lesa, nejde o zkrácení práv navrhovatelek.

7. V napadeném opatření obecné povahy není uvedeno, že k poškození komunikace či inženýrských sítí dochází pouze průjezdem vozidel s vyšší hmotností. Ze správní judikatury neplyne, že by důvodem pro omezení veřejného přístupu na účelovou komunikaci mohl být pouze nárůst hluku a zplodin či poškozování komunikace v důsledku pohybu těžkých vozidel. Na pozemní komunikaci, která slouží jako příjezd k řešené komunikaci, platí zákaz vjezdu vozidel nad 12 tun. Umístění zákazové značky s tímto limitem na řešenou komunikaci by tedy postrádalo smyslu. Napadené opatření obecné povahy rozhodlo pouze o umístění dopravního značení, nikoli o osazení závory, která se zde nachází minimálně od roku 2017. Zrušením napadeného opatření tedy nelze dosáhnout primárního cíle navrhovatele, jímž je neomezené užívání účelové komunikace. Odpůrce navrhl, aby soud podaný návrh zamítl jako nedůvodný.

III. Replika a duplika

8. V podané replice navrhovatelky uvedly, že jejich aktivní procesní legitimace je v dané věci založena, neboť tvrdí, že jsou opatřením obecné povahy zkráceny na právech. K věci samé pak dodaly, že předmětná účelová komunikace je jedinou příjezdovou cestou k jejich chatám, kam je nyní prakticky znemožněn příjezd. Komunikaci využívaly výhradně automobily do 3,5 tuny a za 50 let tímto občasným používáním nebyly způsobeny škody. Předmětné omezení není namístě, navrhovatelky nepřiměřeně zasahuje a s ohledem na proporcionalitu mezi veřejným a soukromým zájmem by mělo být zrušeno. Napadené opatření obecné povahy popírá institut veřejně přístupné účelové komunikace.
9. Na podanou repliku zareagoval odpůrce s tím, že napadené opatření obecné povahy navrhovatelkám v přístupu k jejich nemovitostem nebrání. I navrhovatelka ve vyšším věku může být přepravována vozidlem jiné osoby, neboť povolení vlastníka je vydáváno konkrétní osobě, nikoli na vozidlo. Navrhovatelky neuvedly, že by jim povolení k vjezdu v souladu s napadeným opatřením nebylo vydáno, vjezd jim tedy není zamezen. Právo na ochranu soukromého majetku – inženýrských sítí pod komunikací je v rovnováze s částečným omezením užívání účelové komunikace pro osoby, které nemají nutnou komunikační potřebu.

IV. Posouzení soudem

10. Podáním návrhu bylo zahájeno řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části dle části třetí, hlavy druhé, dílu sedmého zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
11. Nejprve se soud zabýval aktivní procesní legitimací navrhovatele, vycházel přitom z následujících východisek. Ustanovení § 101a odst. 1 s. ř. s. přiznává právo podat návrh na zrušení opatření obecné povahy tomu, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy vydaným správním orgánem zkrácen. Zákonná úprava je tedy založena na podmínce tvrzení porušení práv navrhovatele, přičemž k tomuto tvrzenému porušení muselo dojít přímo opatřením obecné povahy. K výkladu citovaného ustanovení se již vyjádřila judikatura Nejvyššího správního soudu (např. usnesení ze dne 30. 11. 2006, č. j. 2 Ao 2/2006-62, usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, publ. ve Sb. NSS č. 1910/2009; či rozsudek ze dne 23. 9. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-185).

12. Navrhovatelky opřely svou procesní legitimaci k podání návrhu na zrušení napadeného opatření obecné povahy o vlastnictví nemovitostí, k nimž tvoří pozemní komunikace na pozemku p. č. XA v k. ú. X přístupovou cestu. Skutečnost, že tomu tak je, ostatně nepopírá ani odpůrce. Omezení provozu motorových vozidel plynoucí z napadeného opatření obecné povahy na přístupové cestě k nemovitostem navrhovatelek představuje myslitelný zásah do jejich práv, a není proto namístě přistoupit k odmítnutí žaloby pro nedostatek aktivní procesní legitimace.
13. Přezkum opatření obecné povahy vychází z § 101b odst. 2 a § 101d odst. 1 s. ř. s. Z těchto ustanovení vyplývá, že soud přezkouvává opatření obecné povahy pouze v rozsahu, který navrhovatel uplatnil v návrhu nebo ve lhůtě uvedené v ustanovení § 101b odst. 1 s. ř. s. Algoritmus soudního přezkumu opatření obecné povahy v pěti krocích – přezkum pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy; přezkum otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti; posouzení, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem; přezkum obsahu opatření obecné povahy či jeho části z hlediska rozporu se zákonem; a naposledy přezkum jeho obsahu z hlediska jeho proporcionality – který vymezil rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98, publ. ve Sb. NSS 740/2006, je nadále aplikován za předpokladu, že jeho kroky zahrne navrhovatel do návrhových bodů (srov. rozsudek NSS ze dne 13. 5. 2014, č. j. 6 Aos 3/2013-29). Přitom platí, že nad rámec návrhových bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného opatření obecné povahy, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného aktu podle § 101b odst. 4 ve spojení s ustanovením § 76 s. ř. s.
14. V daném případě soud neshledal, že by napadené opatření obecné povahy bylo nicotným správním aktem. Nic nesvědčí ani o tom, že by odpůrce při jeho vydání překročil svou pravomoc či meze zákonem vymezené působnosti. V tomto směru se neohradily ani navrhovatelky, které nebrojí ani proti tomu, že by snad nebyl dodržen zákonem předpokládaný postup pro vydání opatření obecné povahy. Jejich námitky nahlížené optikou popsaného algoritmu přezkumu opatření obecné povahy směřují k otázce rozporu předmětného opatření se zákonem, konkrétně s § 7 zákona o pozemních komunikacích, a k otázce jeho proporcionality.
15. Z předloženého spisového materiálu plyne, že předmětné opatření obecné povahy bylo vydáno z podnětu vlastnice řešené komunikace, tedy osoby zúčastněné na řízení II). Ta se na odpůrce obrátila s tvrzením, že v nezpevněné pozemní komunikaci se nachází inženýrské sítě, které mohou být při jízdě vozidel poškozeny. Proto žádala umístění dopravní značky B 11 „Zákaz vjezdu všech motorových vozidel“ a E 13 s textem: „mimo vozidel s povolením vlastníka komunikace“. Ke zveřejnění návrhu opatření obecné povahy, který odpovídal požadavku vlastnice komunikace, podala námitku pouze navrhovatelka b). Ta popsala místní situaci včetně umístění závoje na předmětné komunikaci a akcentovala dotčení svých práv omezením příjezdu k jejím nemovitostem. Uvedla, že na jejích pozemcích není kanalizace a již jen příjezd vozidla k septiku by byl na vůli vlastnice příjezdové cesty. Odpůrce následně provedl místní šetření, jehož prostřednictvím nabyl povědomí o situaci na místě samém. Posléze vydal shora popsané opatření obecné povahy, v jehož odůvodnění uvedl, že k námitce navrhovatelky b)

stanovil ve výrokové části podmínku č. 3, která, jak bylo výše uvedeno, popisuje, komu a za jakých okolností udělí vlastnice předmětné komunikace povolení k vjezdu na komunikaci.

16. Podle § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, účelová komunikace je pozemní komunikace, která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků. Příslušný silniční správní úřad obecního úřadu obce s rozšířenou působností může na žádost vlastníka účelové komunikace a po projednání s Policií České republiky upravit nebo omezit veřejný přístup na účelovou komunikaci, pokud je to nezbytně nutné k ochraně oprávněných zájmů tohoto vlastníka. Úprava nebo omezení veřejného přístupu na účelové komunikace stanovené zvláštními právními předpisy tím není dotčena.
17. Podle § 77 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), stanoví místní a přechodnou úpravu provozu na veřejně přístupné účelové komunikaci obecní úřad obce s rozšířenou působností.
18. V daném případě odpůrce v napadeném opatření obecné povahy výslovně uvedl, že pozemní komunikace na pozemku p. č. XA je komunikací účelovou a že postupuje podle § 77 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Tím dal odpůrce zřetelně najevo, že předmětnou komunikaci považuje za veřejně přístupnou účelovou komunikaci, neboť posledně zmíněné ustanovení neupravuje stanovení úpravy provozu na jiných účelových komunikacích nežli veřejně přístupných. Stejně tak je z napadeného opatření obecné povahy, jakož i z předloženého spisového materiálu zřejmé, že ke stanovení místní úpravy provozu na předmětné účelové komunikaci došlo z iniciativy její vlastnice, osoby na řízení zúčastněné II). Přitom je nepochybné, a nepopírá to ani odpůrce, že umístění zmíněné zákazové značky s dodatkovou tabulkou představuje jistou formu omezení veřejného přístupu na účelovou komunikaci.
19. Vzhledem k uvedenému navrhovatelky příhodně poukázaly na znění druhé věty ustanovení § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, dle něž může silniční správní úřad na žádost vlastníka účelové komunikace upravit nebo omezit veřejný přístup na účelovou komunikaci jen za stanovených podmínek. Konkrétně musí být takové omezení nezbytně nutné k ochraně oprávněných zájmů vlastníka účelové komunikace. Naplněním tohoto předpokladu je nutno se náležitě zabývat, a to dříve, než bude přistoupeno k úpravě či omezení přístupu na účelovou komunikaci. To se však v dané věci nestalo.
20. Deklarovaným důvodem vydání předmětného opatření obecné povahy je hrozící poškození inženýrských sítí umístěných pod povrchem pozemní komunikace. Soud musí konstatovat, že odpůrce se v tomto ohledu bez dalšího plně spokojil s počátečním tvrzením vlastnice komunikace. Součástí spisového materiálu není žádný podklad svědčící o tom, že by se pod předmětnou účelovou komunikací nějaké inženýrské sítě vůbec nacházely, natož že by jim právě nyní mělo hrozit poškození. V tomto ohledu navrhovatelky důvodně vznášejí otázku, co

se v daném místě změnilo, že je náhle oproti dřívějšímu stavu zapotřebí omezovat veřejný přístup na účelovou komunikaci.

21. Nadto soud podotýká, že za účelem řádného zjištění, zda jsou naplněny zákonné předpoklady omezení veřejného přístupu na účelovou komunikaci, má být provedeno správní řízení, které se zahajuje podáním žádosti vlastníka účelové komunikace dle § 7 odst. 1 věty druhé zákona o pozemních komunikacích. Výsledkem takového řízení je správní rozhodnutí, jímž může být veřejný přístup omezen. Takovému omezení se lze bránit odvoláním, resp. později žalobou (srov. např. navrhovatelkami zmíněný rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 27. 6. 2018, č. j. 30 A 68/2016-107, nebo rozsudek zdejšího soudu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 59 A 66/2016-58). Je-li zvolenou formou omezení zákazová dopravní značka, bude následovat proces vydání opatření obecné povahy (srov. ČERNÍNOVÁ, M., ČERNÍN, K., TICHÝ, M. *Zákon o pozemních komunikacích: Komentář*. § 7. Wolters Kluwer. ISBN 978-80-7478-652-5. Dostupné z: www.aspi.cz.)
22. Přestože v dané věci žádala omezení veřejného přístupu vlastnice pozemní komunikace, byla fáze správního řízení, jehož předmětem by bylo zjistit, zda je namístě k omezení přistoupit, zcela vynechána. Jak navíc plyne z výše uvedeného, odpůrce ani mimo rámec správního řízení nezjistil, zda jsou naplněny předpoklady stanovené v § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích pro omezení veřejného přístupu na účelovou komunikaci, když pouze nekriticky převzal tvrzení vlastnice komunikace o hrozícím poškození inženýrských sítí.
23. Vydané opatření obecné povahy není podloženo náležitě zjištěným důvodem, resp. není objasněno, zda je přijaté omezení veřejného přístupu na účelovou komunikaci nezbytně nutné k ochraně oprávněných zájmů vlastnice komunikace. V kontextu algoritmu soudního přezkumu opatření obecné povahy soud konstatuje, že napadené opatření je problematické v na sebe navazujících otázkách jeho zákonnosti a přiměřenosti. Bylo vysvětleno, že zde absentuje zjištění zákonných předpokladů dle § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, které by odůvodnilo úvahy o náležité míře omezení veřejného přístupu na účelovou komunikaci. Při zvažování přiměřenosti konkrétního omezení by bylo třeba na jednu miskou vah postavit důvod (a jeho intenzitu) omezení sloužící ochraně oprávněných zájmů vlastníka komunikace, a na druhou stranu míru zásahu do práv omezením dotčených osob. V daném případě však nelze úvahu o přiměřenosti napadeného opatření obecné povahy dost dobře učinit, neboť není ani postaveno na jisto, že vůbec existuje důvod pro vydání omezujícího opatření v odpůrcem formulované podobě.
24. Při konstruování uvedených závěrů soud nepouští ze zřetele, že judikatura správních soudů, a to včetně soudu zdejšího, zastává poměrně zdrženlivý přístup k soudním zásahům do přezkoumávaných opatření obecné povahy v případech pasivity navrhovatelů v procesu přípravy a přijímání opatření obecné povahy. Takto rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116, vyslovil, že k zakročení soudní moci nemá dojít bez závažných důvodů, jestliže účastník řízení mohl své námitky směřující do třetího až pátého kroku algoritmu přezkumu při přiměřené péči o svá práva uplatnit při přijímání opatření obecné povahy. Podle navazujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu

ze dne 18. 1. 2011, č. j. 1 Ao 2/2010-185, „...za tyto závažné důvody je třeba považovat porušení kogentních procesních a hmotněprávních norem chránících zásadní veřejné zájmy, které stěžejním způsobem předurčují proces přijímání a obsah opatření obecné povahy. Zda se jedná o závažný důvod, je třeba posoudit s ohledem na veškeré relevantní okolnosti případu a snesené argumenty stran řízení.“

25. Dle přesvědčení soudu jsou v daném případě dány závažné důvody pro zrušení opatření obecné povahy k návrhu obou navrhovatelek, přestože navrhovatelka a) byla v procesu přijímání opatření obecné povahy pasivní a pouze navrhovatelka b) uplatnila výše popsanou námitku. Soud však popsal zásadní nedostatek přijatého opatření obecné povahy, jehož podstata spočívá v porušení kogentní normy zachycené v § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, která stěžejním způsobem předurčuje samotné přijetí a obsah opatření obecné povahy. Ve smyslu citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2011, č. j. 1 Ao 2/2010-185, jsou tedy naplněny závažné důvody pro zrušení opatření obecné povahy.

26. Nad rámec uvedeného soud dodává, že předmětem napadeného opatření obecné povahy nebylo umístění účastníky zmiňované závory. Soud proto není v tomto řízení povolán její umístění řešit. Lze pouze konstatovat, že závora obecně představuje pevnou překážku na pozemní komunikaci, jejíž umístění na komunikaci bez patřičného veřejnoprávního povolení není přípustné. Odpůrce se právní dovoleností umístění předmětné závory nikterak nezabýval, ačkoli v opatření obecné povahy stanovoval pravidla pro její zamykání (!).

IV. Závěr a náklady řízení

27. Vzhledem k uvedenému rozhodl soud podle § 101d odst. 2 věta první s. ř. s. tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku. O návrhu soud rozhodoval, aniž nařídil jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. za výslovného souhlasu navrhovatelek i odpůrce.

28. O náhradě nákladů řízení soud rozhodoval podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., podle něhož účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byly úspěšné navrhovatelky, proto jim soud přiznal právo na náhradu nákladů řízení proti neúspěšnému odpůrci.

29. Náklady byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem dvou navrhovatelek za podaný návrh dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků v celkové výši 10 000 Kč, odměnou právního zástupce za 3 úkony právní služby učiněné jako společné úkony při zastupování dvou v celkové výši 14 880 Kč [2 x 3 úkony právní služby po 3 100 Kč snižené o 20 % dle § 7 bodu 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], náhradou hotových výdajů ve výši 900 Kč (3 x 300 Kč za 3 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu). DPH zástupce navrhovatelek neúčtoval a potvrzení o registraci k dani nepředložil. Celkem tak náhrada nákladů řízení činí 25 780 Kč.

30. Ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že se jim právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává, neboť osoby zúčastněné na řízení mají právo na náhradu pouze těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jim soud uložil; případně jim soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení. V daném případě však krajský soud osobám zúčastněným na řízení splnění žádné povinnosti, v souvislosti s níž by jim vznikly náklady, neuložil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 12. březen 2024

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu